

УКРАЇНА
ВИЩА РАДА ПРАВОСУДДЯ
ЧЛЕН ДРУГОЇ ДИСЦИПЛІНАРНОЇ ПАЛАТИ
ХУДИК МИКОЛА ПАВЛОВИЧ
УХВАЛА

25 березня 2019 р.

Київ

1818/01-18-20

Член Другої Дисциплінарної палати Вищої ради правосуддя Худик Микола Павлович, здійснивши попереднє вивчення скарги Оліярника Юрія Івановича стосовно судді Галицького районного суду міста Львова Зубачик Наталії Богданівни,

встановив:

14 березня 2019 року до Вищої ради правосуддя за вхідним № О-130/38/7-19 надійшла дисциплінарна скарга Оліярника Ю.І. на дії судді Галицького районного суду міста Львова Зубачик Н.Б. під час розгляду справи № 461/3634/17.

Відповідно до протоколу автоматизованого розподілу справи між членами Вищої ради правосуддя від 14 березня 2019 року вказану скаргу передано мені для проведення попередньої перевірки.

Статус, повноваження, засади організації та порядок діяльності Вищої ради правосуддя визначаються Конституцією України, законами України «Про Вищу раду правосуддя» та «Про судоустрій і статус суддів».

Статтею 108 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» та статтею 42 Закону України «Про Вищу раду правосуддя» встановлено, що дисциплінарні провадження щодо суддів здійснюють Дисциплінарні палати Вищої ради правосуддя. Дисциплінарне провадження розпочинається, зокрема, після отримання відповідно до Закону України «Про судоустрій і статус суддів» скарги щодо дисциплінарного проступку судді, повідомлення про вчинення дисциплінарного проступку суддею (дисциплінарна скарга) та включає попереднє вивчення матеріалів, що мають ознаки вчинення суддею дисциплінарного проступку.

Відповідно до частини першої статті 43 Закону України «Про Вищу раду правосуддя» член Дисциплінарної палати, визначений для попередньої перевірки відповідної дисциплінарної скарги (доповідач), вивчає дисциплінарну скаргу і перевіряє її відповідність вимогам закону та за наявності підстав, визначених пунктами 1-5 частини першої статті 44 цього Закону, повертає дисциплінарну скаргу скаржнику.

Вимоги до дисциплінарної скарги та порядок її подання встановлено статтею 107 Закону України «Про судоустрій і статус суддів». Зокрема, пунктом 4 частини другої вказаної статті встановлено, що скарга повинна містити посилання на фактичні дані (свідчення, докази), що підтверджують зазначені скаржником відомості.

У поданій скарзі Оліярник Ю.І. зазначає, що під час розгляду справи № 461/3634/17 суддя Зубачик Н.Б. безпідставно відхилила його аргументи щодо предмета спору, допустила недбалість під час здійснення правосуддя, що призвело до порушення права на справедливий суд, його житлових прав, оскільки 23 червня 2017 року прийняла постанову, якою відмовила у задоволенні його позову.

На думку скаржника, у діях судді наявні ознаки дисциплінарних проступків, передбачених підпунктом «б» пункту 1, пунктом 4 частини першої статті 106 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» (умисне або внаслідок недбалості незазначення в судовому рішенні мотивів прийняття або відхилення аргументів сторін щодо суті спору; умисне або внаслідок грубої недбалості допущення суддею, який брав участь в ухваленні судового рішення, порушення прав людини і основоположних свобод), а також ознаки корупційних діянь.

Попереднім вивченням скарги встановлено, що у провадженні судді Галицького районного суду Зубачик Н.Б. перебувала справа № 461/3634/17 за позовом до виконавчого комітету Львівської міської ради, третьої особи, яка заявляє самостійні вимоги щодо предмета спору про скасування рішення.

Постановою суду від 23 червня 2017 року відмовлено у задоволенні позову Оліярника Ю.І. про скасування рішення виконавчого комітету Львівської міської ради від 21 жовтня 2016 року № 960, оскільки, на думку суду, таке є актом індивідуальної дії та він не породжує для позивача будь-яких прав та обов'язків.

Не погоджуючись з такою постановою суду, оскаржив її у апеляційному порядку.

Постановою Львівського апеляційного адміністративного суду від 23 січня 2018 року вищевказану постанову суду першої інстанції скасовано, ухвалено нову постанову, якою позовні вимоги задоволено.

Скасовуючи постанову суду від 23 червня 2017 року, суд апеляційної інстанції не погодився із висновками суду першої інстанції, вважав їх помилковими та дійшов висновку, що оскаржувана постанова підлягає скасування з підстав неповного з'ясування обставин, що мають значення для справи, невідповідності висновків суду обставинам справи, прийняттям постанови з порушенням норм матеріального і процесуального права, що призвело до неправильного вирішення справи.

Відповідно до частини другої статті 106 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» скасування або зміна судового рішення не має наслідком дисциплінарну відповідальність судді, який брав участь у його ухваленні, крім випадків, коли скасоване або змінене рішення ухвалено внаслідок умисного порушення норм права чи неналежного ставлення до службових обов'язків.

Поряд з цим з мотивувальної частини постанови апеляційного адміністративного суду вбачається, що колегією суддів розглянуто усі доводи апеляційної скарги та встановлено, що місцевий суд залишив поза увагою обставин, що мали значення для справи, висновки суду не відповідали обставинам справи. З огляду на те, що рішення суду було скасовано з підстав неповноти дослідження судом першої інстанції обставин справи, апеляційним судом також перевірялися обставини надання мотивованої оцінки судом

аргументів, наведених позивачем, зокрема щодо наявності чи відсутності підстав для задоволення позову. Тобто, судом апеляційної інстанції встановлено, що судом допущено порушення норм матеріального та процесуального права, однак не встановлено обставин, що свідчать про його ухвалення внаслідок умисного порушення норм права суддею Зубачик Н.Б. чи неналежного ставлення нею до службових обов'язків.

Слід також зазначити, що дисциплінарні палати Вищої ради правосуддя, які здійснюють дисциплінарні провадження щодо суддів, не наділені законом повноваженнями встановлювати або оцінювати обставини справи, вирішувати питання про достовірність або недостовірність того чи іншого доказу, а також перевіряти законність та обґрунтованість судових рішень. Виключне право перевірки законності та обґрунтованості судових рішень має відповідний суд згідно з процесуальним законодавством. Дисциплінарна відповідальність суддів не повинна поширюватися на зміст їх рішень.

З урахуванням наведеного за результатами попередньої перевірки дисциплінарної скарги приходжу до висновку, що на порушення вимог пункту 4 частини другої статті 107 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» скарга Оліярника Ю.І. не містить посилання на фактичні дані (свідчення, докази), що підтверджують зазначені скаржником відомості, зокрема щодо умисного або внаслідок недбалості незазначення суддею Зубачик Н.Б. в судовому рішенні мотивів прийняття або відхилення аргументів сторін щодо суті спору та допущення нею порушення прав людини і основоположних свобод.

З-поміж іншого, слід зауважити, що відповідно до статті 131 Конституції України, статті 3 Закону України «Про Вищу раду правосуддя» до повноважень Вищої ради правосуддя та її Дисциплінарних палат не належить встановлення у діях судді ознак кримінального правопорушення.

Пунктом 3 частини першої статті 44 Закону України «Про Вищу раду правосуддя» передбачено, що дисциплінарна скарга залишається без розгляду та повертається скаржнику, якщо вона не містить посилання на фактичні дані (свідчення, докази) щодо дисциплінарного проступку судді.

З огляду на зазначене скаргу Оліярника Ю.І. слід залишити без розгляду та повернути скаржнику.

Керуючись статтею 107 Закону України «Про судоустрій і статус суддів», статтями 42–44 Закону України «Про Вищу раду правосуддя», член Другої Дисциплінарної палати Вищої ради правосуддя

ухвалив:

скаргу Оліярника Юрія Івановича стосовно судді Галицького районного суду міста Львова Зубачик Наталії Богданівни залишити без розгляду та повернути скаржнику.

Ухвала оскарженню не підлягає.

**Член Другої Дисциплінарної палати
Вищої ради правосуддя**

М.П. Худик